

Trang thơ

Viết ngày quay về nhà

MỘC ANH

Những vùng mây xa hơn
Đất ngập tràn hoa nhí
Lắng gì nơi tim em
Những tháng ngày mộng寐

Này con đường cỏ ướt
Nơi quán nhỏ xa xanh
Làm sao cho em biết
Mùa cúc hương đang gần

Con sông ngày nước lớn
Em thả rơi đóa buồn
Trong veo như tuổi nhỏ
Áo hoa đêm mùa xuân

Lời hát nào dang dở
Cất lên tàn xanh xao
Bờ tóc nào buồn bã
Trong đêm xuân thì thào

Nhớ không vườn khuya lắt
Nhiều năm rờn em xa
Dấu giày trong mưa bụi
Nhắc đường quay về nhà.

Hoài vọng

NGUYỄN ĐỨC MINH

Thực hay mơ cứ cho là như thế!
Anh tim em dài thêm bước mong manh
Đêm đẩy sao ru giấc mơ đồng đành
Khát khao thành hư ảo trên cao.

Con dò đợi ai?
Sóng nước mời chào!
Khách qua sông tấp ngẩn không bước xuống
Sợ thêm lần lại gặp nổi chèo chao.

Con sóng đã say những điều hờ hững
Người muốn say, không uống cứ đi tìm
Để ánh mắt sượng sùng đầu bến
Nơi xa ai đó im lìm.!

Nổi nhớ nhau vô tình trôi nổi
Chẳng động vào người
trong trái tim ta!

Dẫn em vào đại học

KHÚC HỒNG THIÊN

Dăm cân gạo, mấy củ khoai
Lăn trong hành lý theo Mai đến trường
Mẹ cha một nắng hai sương
Gửi cho em cả tình thương của người
Lấm lem khoai lúa một đời
Mẹ cha đâu biết có thời sinh viên.
Hôm nay tà áo em hiền
Ra Hà Nội, tạm xa miền quê thân
Học xa, mẹ chẳng ở gần
Em liệu gìn giữ chữ nhân cha rèn
Kinh thành đầy những bon chen
Thương em phận gái yếu mềm ngày thơ
"Gừng cay muối mặn" ngày xưa
Quê nghèo cha mẹ vẫn thừa vui tươi.
Mai ơi, gắng học nên người
Mồ hôi rơi... mắt mẹ cười theo em!